

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/23/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6919202395
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6919202395.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov JUDr. Janky Benkovičovej a JUDr. Ivicy Hanuskovej, v spore žalobcu Sociálna poisťovňa Bratislava, so sídlom Bratislava, Ul. 29. augusta 8 a 10, IČO: 30 807 484, proti žalovaným 1/ X. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X., P. XXXX/XX, zastúpenému JUDr. Milotou Ferenčíkovou, PhD., advokátkou so sídlom Malý Čepčín 5 a 2/ Komunálna poisťovňa, a. s., Vienna Insurance Group, so sídlom Bratislava, Štefánikova 17, IČO: 31 595 545, zastúpená spoločnosťou Advokátska kancelária Miroslav Maďar, s.r.o., so sídlom Banská Bystrica, Robotnícka 6, o zaplatenie 16.033,60 Eur, o odvolaní žalovaného 2/ proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 14C/16/2019-153 zo dňa 26. 09. 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku I., ktorým okresný súd žalovanému 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 16.033,60 Eur s tým, že v rozsahu jeho plnenia zaniká plnenie povinnosti žalovaného 1/, **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovaný 2/ je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej tiež „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvostupňový súd“), rozhodol tak, že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 16.033,60 Eur s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň okresný súd vyslovil, že žalobcovi sa nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia prvostupňový súd uviedol, že žalobca sa proti žalovaným 1/ a 2/ domáhal zaplatenia sumy 16.033,60 Eur z toho dôvodu, že v období od 18.05.2016 do 17.05.2018 vyplácal F. M. vdovský dôchodok v sume celkom 6.938,08 Eur a maloletým deťom G. a D. M.ovým sirotsky dôchodok v sume 2x po 4.547,76 Eur, a to titulom úmrtia manžela a otca menovaných, ktoré dňa 18.01.2006 zavinil žalovaný 1/ pri dopravnej nehode. Motorové vozidlo žalovaného 1/, prevádzkou ktorého bola spôsobená dopravná nehoda, bolo v tomto čase poistené v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. (ďalej tiež „ZoPZP“) u žalovaného 2/. Žalovaný 1/ predmetný nárok žalobcovi neuhradil, a to aj napriek písomnej výzve č. 29/2018 zo dňa 08.06.2018, v ktorej mu žalobca uložil lehotu na zaplatenie do 15 dní od jej doručenia, t.j. od 15.06.2018. Žalovaný 2/ takisto predmetný nárok žalobcovi neuhradil, aj hoci mal o ňom vedomosť z oznámenia žalovaného 1/.

3. Súd prvej inštancie uviedol, že pôvodne rozhodol vo veci platobným rozkazom, voči ktorému podali obaja žalovaní odpor. Žalovaný 1/ v odpore, okrem iného namietal, že v predmetnom konaní je pasívne legitimovaný len žalovaný 2/, nie však aj žalovaný 1/, a preto žiadal súd, aby žaloba voči žalovanému 1/ bola zamietnutá v celom rozsahu. Žalovaný 2/ v podanom odpore namietal, že žalobou uplatnený nárok je potrebné posudzovať podľa právnej úpravy účinnej v čase, kedy došlo ku dopravnej nehode (dňa

18.01.2006), t. j. podľa ustanovenia § 4 ods. 2 Zákona o povinnom zmluvnom poistení v znení účinnom do 12.04.2006, ktoré neupravovalo povinnosť žalovaného 2/ uhradiť žalobcovi nárok na vyplatené dôchodkové dávky, a preto takýto nárok žalobcu nespadá pod (vtedajší) rozsah zákonného krytia a žalovaný 2/ nie je povinný tieto dávky žalobcovi uhradiť. Povinnosť žalovaného 2/ uhradiť z PZP aj dávky dôchodkového poistenia iným subjektom vrátane žalobcu bola prvýkrát upravená až v novele ZoPZP - zákon č. 110/2007 Z. z. s účinnosťou od 01.04.2007, avšak táto právna úprava sa vzťahovala len na právne vzťahy vzniknuté od 01.04.2007.

4. Súd prvej inštancie zistil z trestného rozkazu Vojenského odvodového súdu Banská Bystrica č. k. 3T/26/2006-134 zo dňa 28.07.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.08.2006, že žalovaný 1/ bol uznaný vinným zo spáchania prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1 a ods. 2 písm. a) Trestného zákona, nakoľko dňa 18.01.2006 medzi obcami Bakta a Bátka viedol osobné motorové vozidlo zn. VW Polo s EVČ: RS XXX AS (ďalej tiež "vozidlo žalovaného 1/"), pričom neprispôsobil rýchlosť jazdy stavu a povahe vozovky a svojím schopnostiam, ako aj poveternostným podmienkam a prešiel do protismeru, kde sa čelne zrazil s oproti idúcim osobným motorovým vozidlom zn. Fiat Punto s EVČ: RS 698 AT, následkom čoho vodič tohto vozidla Ing. W. M. (ďalej tiež "poškodený") utrpel ťažké zranenia, ktorým po prevoze do nemocnice podľahol.

5. Zo spisu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 13C/2/2017 prvostupňový súd zistil, že rozsudkom č.k. 13C/2/2017-187 zo dňa 06.02.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.03.2018, boli žalovaní 1/ a 2/ zaviazaní na zaplatenie sumy 12.635,90 Eur a súčasne bol žalovaný 1/ ešte osobitne zaviazaný na zaplatenie sumy 5.671,42 Eur, všetko v prospech žalobcu titulom náhrady škody, ktorá žalobcovi vznikla vyplatením dôchodkových dávok (vdovského dôchodku a sirotských dôchodkov) pozostalým po nebohom poškodenom, a to F. M. a spoločným maloletým deťom - G. a D. M.ovým, pričom išlo o škodu, ktorá vznikla v súvislosti totožnou poistnou udalosťou (dopravnou nehodou zavinenou žalovaným 1/ dňa 18.01.2006).

6. Okresný súd uviedol, že tento spis tiež vyplýva, že žalovaný 2/ používal rovnakú argumentáciu na podporu svojho tvrdenia o tom, že v tejto veci nie je pasívne legitimovaný, pričom súd sa s jeho názorom nestotožnil a žalovaného 2/ považoval za pasívne legitimovaného. Súčasne skonštatoval, že poistený/ žalovaný 1/ (tiež XX.XX.XXXX)W.) má a aj v čase vzniku škodovej udalosti (tiež dopravnej nehody zo dňa 18.01.2006) mal právo, aby poisťovateľ/žalovaný 2/ (tiež Komunálna poisťovňa, a.s.) za neho nahradil Sociálnej poisťovni uplatnené, preukázané a vyplatené dôchodkové dávky (v tomto prípade vdovský dôchodok a sirotské dôchodky za obdobie od 18.01.2014 do 17.05.2016 v celkovej sume 18.307,32 Eur). Z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 16.04.2019, predloženého žalobcom, prvostupňový súd zistil, že žalovaný 2/ predmetnú škodu vo výške 12.635,90 Eur už žalobcovi nahradil.

7. Z rozpisu vyplatených dávok v rokoch 2016, 2017 a 2018 a z potvrdenia o výške vyplatených dávok dôchodkového poistenia zo dňa 31.05.2018 prvostupňový súd zistil, že F. M. (vdove po nebohom poškodenom a súčasne zákonnej zástupkyňi maloletých detí) bol zo strany žalobcu

- za obdobie od 18.05.2016 do 31.12.2016 vyplatený vdovský dôchodok vo výške 2.114,04 Eur a sirotské dôchodky vo výške dvakrát po 1.391,52 Eur,
- za obdobie od 01.01.2017 do 31.12.2017 vyplatený vdovský dôchodok vo výške 3.476,40 Eur a sirotské dôchodky vo výške dvakrát po 2.277,60 Eur,
- za obdobie od 01.01.2018 do 17.05.2018 vyplatený vdovský dôchodok vo výške 1.347,64 Eur a sirotské dôchodky vo výške dvakrát po 878,64 Eur,

čo predstavuje vdovský dôchodok spolu vo výške 6.938,08 Eur a sirotské dôchodky spolu vo výške 9.095,52 Eur, t.j. celkovo žalobca vyplatil sumu 16.033,60 Eur.

8. Prvostupňový súd mal za preukázané, že:

- ku vzniku škody na strane žalobcu došlo vyplatením dávok dôchodkového poistenia oprávneným osobám (pozostalým po poškodenom) vo výške 16.033,60 Eur, pričom sa tak stalo v priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou (dopravnou nehodou) zo dňa 18.01.2006,
- žalovaný 1/ preukázateľne zaviniel vznik poistnej udalosti zo dňa 18.01.2006 s následkom smrti pre poškodeného, ako aj s následkom vzniku práva pozostalých na vyplácanie dávok dôchodkového poistenia zo strany žalobcu, a preto žalovaný 1/ zodpovedá za škodu, ktorú svojim protiprávnym konaním spôsobil,

- žalovaný 2/ ako poisťovateľ mal so žalovaným 1/ ako poisteným v čase poistnej udalosti uzavretú poistnú zmluvu v zmysle ZoPZP, ktorej predmetom bolo poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou osobného motorového vozidla žalovaného 1/ značky VW Polo s EVČ: RS XXX AS.

9. K námietkam žalovaných 1/ a 2/, že nie sú vo veci pasívne legitimovaní, nakoľko podľa tvrdenia žalovaného 1/ je pasívne legitimovaný len žalovaný 2/ a podľa tvrdenia žalovaného 2/ je pasívne legitimovaný len žalovaný 1/, prvostupňový súd uviedol, že pod vecnou legitímáciou, či už aktívnou alebo pasívnou, sa v občianskom súdnom procese vo všeobecnosti rozumie oprávnenie alebo povinnosť strany sporu, ktoré vyplývajú z hmotného práva. Vecnú legitímáciu má ten, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitímácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti (pasívna vecná legitímácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy, a to aj v prípade, že ju žiadna zo strán sporu nenamieta.

10. Prvostupňový súd považoval tvrdenie žalovaného 1/ o absencii jeho pasívnej legitímácie za nedôvodné, nakoľko žalovanému 1/, ktorý škodu spôsobil svojim zavineným protiprávnym konaním, vznikla povinnosť nahradiť žalobcovi škodu v zmysle § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ďalej tiež "ZoSP"), a preto prvostupňový súd dospel k záveru, že žalovaný 1/ je v prejednávanej veci pasívne legitimovaný.

11. Prvostupňový súd považoval tvrdenie žalovaného 2/ o absencii jeho pasívnej legitímácie za nedôvodné, nakoľko žalovanému 2/, ktorý v rozhodujúcom čase vystupoval ako poisťovateľ v zmysle ZoPZP v súvislosti s vozidlom žalovaného 1/, vznikla povinnosť nahradiť žalobcovi škodu v zmysle § 15 ods. 1 ZoPZP, a preto prvostupňový súd dospel k záveru, že aj žalovaný 2/ je v prejednávanej veci pasívne legitimovaný. Nestotožnil s tvrdením žalovaného 2/ o nedostatku jeho pasívnej legitímácie, ktorú žalovaný 2/ vo svojom odpore zdôvodňoval tým, že v zmysle znenia § 4 ods. 2 písm. a) ZoPZP účinného do 31.03.2007 (t.j. aj v čase dopravnej nehody) bolo možné uhrádzať zo strany poisťovateľa za poisteného nároky poškodenému, nie však aj Sociálnej poisťovni; uhrádzať škodu aj Sociálnej poisťovni bolo podľa žalovaného 2/ možné až od 01.04.2007, čo sa však už nedá aplikovať na predmetnú právnu vec. Podľa názoru prvostupňového súdu je poisťovateľ povinný titulom povinného zmluvného poistenia uhradiť za poisteného nároky Sociálnej poisťovne na náhradu škody z dôvodu vyplatených dávok dôchodkového poistenia, keďže Sociálnu poisťovňu (ako inštitúciu, ktorá vypláca dávky dôchodkového poistenia) bolo možné podľa § 4 ods. 2 písm. a) ZoPZP aj v znení účinnom do 31.03.2007 subsumovať pod pojem "poškodený". Poisťovateľ je povinný plniť za poisteného a poistený má právo podľa § 4 ods. 2 písm. a) ZoPZP účinného do 31.03.2007, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu dávok dôchodkového poistenia. Pokiaľ Sociálna poisťovňa vyplatila dávky dôchodkového poistenia poškodenému (resp. pozostalým po nebohom poškodenom) neznamená to, že povinnosť poisťovateľa plniť za poisteného uplatnené nároky na náhradu dávok dôchodkového poistenia zanikla. Medzi regresné nároky, ktoré je poisťovateľ povinný za poisteného nahradiť, nepochybne - aj podľa ZoPZP účinného do 31.03.2007 - patria dávky dôchodkového poistenia. ZoPZP účinný od 01.04.2007 v ustanovení § 4 ods. 3 takisto upravuje nárok na náhradu dôchodkových dávok, pričom novelizované znenie uvedeného ustanovenia si nemožno vykladať tak, že sa ním rozširuje pôvodný rozsah nárokov o nárok na náhradu za vyplatené dôchodkové dávky, keďže náhrada týchto dávok bola právne prípustná aj v ZoPZP účinného do 31.03.2007, rovnako ako aj v znení účinnom od 01.04.2007. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní prihliadal aj na rozhodovaciu prax súdov v obdobných právnych veciach vrátane konania vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 13C/2/2017, v ktorom sa rozhodovalo o nárokoch žalobcu vzniknutých z totožnej poistnej udalosti.

12. Vec samu prvostupňový súd právne posúdil podľa § 238 ods. 1 ZoSP, podľa § 4 ods. 2 písm. a) ZoPZP v znení účinnom do 31.03.2007, podľa § 4 ods. 2 písm. a) ZoPZP v znení účinnom od 01.04.2007, podľa § 4 ods. 3 ZoPZP v znení účinnom do 31.03.2007 a podľa § 4 ods. 3 ZoPZP v znení účinnom od 01.04.2007.

13. Prvostupňový súd uzavrel, že žalovaný 1/ má v súvislosti s poistnou udalosťou zo dňa 18.01.2006 právo na to, aby žalovaný 2/ uhradil dávky dôchodkového poistenia žalobcovi a žalobca má tomu zodpovedajúce právo požadovať úhradu predmetného regresného nároku od žalovaného 2/. Preto žalobcom uplatnený nárok, ako dôvodný, v plnom rozsahu priznal.

14. O nepriznaní nároku na náhradu trov konania žalobcovi okresný súd rozhodol z toho dôvodu, že žalobca si v konaní žiadne trovy neuplatnil a ani zo spisu žiadne trovy v jeho prospech nevyplnili.

15. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalovaný 2/ (ďalej tiež „odvolateľ“) navrhujúc, aby odvolací súd zmenil rozsudok tak, že žalobu proti žalovanému 2/ zamietne v celom rozsahu a zároveň prizná žalovanému 2/ proti žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

16. Podané odvolanie odvolateľ odôvodnil dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP dôvodiac, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď odvolateľ toto rozhodnutie považuje za nespravodlivé a vykazujúce prvky svojvôle. Odvolateľ poukázal na ust. § 2 písm. g) ZoPZP, v ktorom je podľa jeho názoru jednoznačne vymedzený pojem poškodeného. Je ním ten kto utrpel prevádzkou motorového vozidla škodu a má nárok na náhradu škody. Podľa odvolateľa má zásadný význam korektné zodpovedanie otázky, v čom konkrétne spočíva škoda, ktorej sa žalobca domáha. Odvolateľ poukázal na to, že už aj v odpore dával do pozornosti prvostupňovému súdu, že nenahradí škodu, ak ide o zodpovednosť za škodu, ktorej vznik nie je v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou a poukázal na to, že príčinnú súvislosť nemožno vyvodzovať z niečoho, čo samé je už následkom škodovej udalosti, za ktorú škodca zodpovedá, ale príčinou vzniku škody môže byť len okolnosť, ktorá konkrétnu ujmu spôsobila. Podľa názoru žalovaného 2/ poškodeným pre účely ZoPZP môže byť len ten, kto priamo v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla utrpel škodu, a ním žalobca nie je, keďže jemu škoda nevznikla v priamej príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla. Nárok žalobcu, vyplývajúci z ust. § 238 ods. 1 ZoSP uplatňovaný v predmetnom spore, je podľa názoru žalovaného 2/ regresným nárokom, teda špecifickou formou postihu, ktorý možno označiť za spôsob náhrady škody sui generis, avšak absentuje v ňom priama príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou (dopravná nehoda z 18.01.2006) a žalobcom uskutočnenou výplatou dávok pozostalým po poškodenom Ing. W.ovi M.. Žalovaný 2/ má zato, že z uvedeného je zrejmé, že škodová udalosť (dopravná nehoda z 18.01.2006) bola len sprostredkovanou príčinou vzniku škody žalobcu, ktorá mu vznikla nie z dôvodu škodovej udalosti, ale z dôvodu, že pozostalý po Ing. W.ovi M. splnili podmienky nároku pre vyplatenie dôchodkových dávok podľa Zákona o sociálnom poistení a preto si ich u žalobcu uplatnili. Odvolateľ je tiež toho názoru, že prvostupňový súd vec nesprávne posúdil, ak dospel k právnenému záveru, že žalobcom uplatnený nárok voči žalovanému 2/ vyhodnotil ako dôvodný, keď nesprávne vyhodnotil, že žalobca môže svoj nárok, ktorý je predmetom tohto sporu uplatniť voči žalovanému 2/ na súde priamo, pričom vychádzal z predpokladu, že žalovanému 2/ vznikla povinnosť nahradiť škodu v zmysle § 15 ods. 1 ZoPZP. Žalovaný 2/ na podporu svojej argumentácie poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/585/2015 zo dňa 20. 01. 2016.

17. Žalobca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalovaného 2/ navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok potvrdil v celom rozsahu ako vecne správny. Žalobca uviedol, že tento spor medzi tými istými stranami je o následne vyplatených dôchodkových dávkach, ktoré v priamej príčinnej súvislosti s usmrtením Ing. W.a M. Sociálna poisťovňa vyplatila pozostalým. Všetky skutočnosti namietané v odvolaní podanom žalovaným 2/ v tomto konaní už boli riešené aj v predchádzajúcom konaní sp. zn. 13C/2/2017. Žalobca sa plne stotožňuje s vecným a právnym posúdením predmetu sporu vrátane posúdenia námietky pasívnej legitímácie, ktorú namietali tak žalovaný 1/, ako aj žalovaný 2/. Žalobca poukázal na § 4 ods. 2 písm. a) ZoPZP v znení účinnom do 31. 03. 2007, podľa ktorého poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, ako aj škody vzniknutej úhradou nákladov zdravotnej starostlivosti, dávok nemocenského poistenia a dávok dôchodkového poistenia. Podľa ods. 3 poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

18. K podanému odvolaniu podal písomné vyjadrenie aj žalovaný 1/, ktorý tak isto navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu potvrdil.

19. Na vyjadrenie žalobcu a žalovaného 1/ žalovaný 2/ reagoval odvolacou replikou, v ktorej požiadal, aby odvolací súd rozhodol v súlade s petitom jeho odvolania. Uviedol, že z jeho hmotnoprávneho vzťahu k žalobcovi mu povinnosť plniť nároky tohto charakteru nevyplývala z právnej úpravy vyjadrenej v ZoPZP účinnom ku dňu 18.01.2006, teda účinnom v čase kedy došlo k dopravnej nehode a ani v súčasnosti. V

čase, keď došlo k dopravnej nehode Zákon o povinnom zmluvnom poistení neukladal žalovanému 2/ a ani v súčasnosti neukladá povinnosť nahradiť žalobcovi uplatnené, preukázané a vyplatené dôchodkové dávky, a zároveň žalobcu nemožno považovať za poškodeného v zmysle definície poškodeného v Zákone o povinnom zmluvnom poistení, a preto žalobcovi ako príslušnému subjektu zo Zákona o povinnom zmluvnom poistení nevyplýva priamy nárok na nahradenie dôchodkových dávok, aký plynie napríklad z ust. § 15 Zákona o povinnom zmluvnom poistení poškodenému, ktorý prevádzkou motorového vozidla utrpel škodu. Žalovaný 2/ zotrval na podanom odvolaní, pričom v podrobnostiach naň poukázal.

20. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), na základe podaného odvolania žalovaného 2/ vec preskúmal v medziach daných ust. § 379, § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

21. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

22. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

23. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvostupňového súdu, odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ust. § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je nie len dostatočne podrobné, ale je i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiada so všetkými relevantnými, skutkovými a právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritériá odôvodnenia uvedené v ust. § 220 ods. 2 CSP.

24. Podané odvolanie žalovaného 2/ nie je dôvodné. Žalovaný 2/ žiadnym spôsobom, argumentmi uvádzanými v odvolaní, nespochybnil správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd konštatuje, že v podanom odvolaní neboli uvedené žiadne skutočnosti, okolnosti alebo argumenty, ktoré by neboli predmetom skúmania prvostupňového súdu a s ktorými by sa prvostupňový súd pri rozhodovaní a pri jeho odôvodnení náležite nevysporiadal.

25. Aby odvolací súd neopakoval na zdôraznenie svojho rozhodnutia logické argumenty a závery prvostupňového súdu, ktoré prvostupňový súd už vyslovil v odôvodnení svojho rozhodnutia, na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia (v súlade s citovaným § 387 ods. 2 CSP) preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty odvolateľa uvedené v jeho odvolaní.

26. V súdnej veci sa žalobca proti žalovaným 1/ a 2/ domáhal zaplata sumy 16.033,60 Eur z toho dôvodu, že v období od 18.05.2016 do 17.05.2018 vyplácal F. M. vdovský dôchodok v sume celkom 6.938,08 Eur a maloletým deťom G. a D. M.ovým sirotsky dôchodok v sume 2x po 4.547,76 Eur, a to titulom úmrtia manžela a otca menovaných, ktoré dňa 18.01.2006 zavinil žalovaný 1/ pri dopravnej nehode. Prvostupňový súd rozhodol tak, že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 16.033,60 Eur s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného. Podané odvolanie žalovaného 2/ sa týkalo len jeho povinnosti zaplatiť spolu so žalovaným 1/ žalobcovi sumu 16.033,60 Eur, preto odvolací súd preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie len v tomto rozsahu, pričom rozsudok vo vzťahu k žalovanému 1/ a vo výroku o trovách konania (ktoré neboli žalobcovi prvostupňovým súdom priznané a žalobca sa voči tomuto výroku neodvolal) zostal nedotknutý.

27. Odvolateľ svoje odvolanie ťažiskovo odôvodnil dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, teda tým, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci.

28. Odvolací dôvod, spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

29. V preskúmvanej veci sa súd prvej inštancie nestotožnil s námietkami žalovaného 2/, týkajúcimi sa nedostatku jeho pasívnej legitímácie a zastával názor, že nároky žalobcu na náhradu škody, vzniknutej úhradou dávok sociálneho poistenia, bol žalovaný 2/ povinný hradiť za žalovaného 1/ titulom povinného zmluvného poistenia, a to v zmysle § 4 ods. 2 písm. a) ZoPZP účinného do 31.03.2007, keď žalobcu subsumoval pod pojem poškodený v zmysle ZoPZP.

30. V tomto konkrétnom prípade bol žalovaný 1/ uznaný vinným zo spáchania prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1 a ods. 2 písm. a) Trestného zákona, nakoľko dňa 18.01.2006 medzi obcami Bakta a Bátka viedol osobné motorové vozidlo pričom neprispôsobil rýchlosť jazdy stavu a povahe vozovky a svojím schopnostiam, ako aj poveternostným podmienkam a prešiel do protismeru, kde sa čelne zrazil s oproti idúcim osobným motorovým vozidlom následkom čoho vodič tohto vozidla - poškodený utrpel ťažké zranenia, ktorým po prevoze do nemocnice podľahol. Žalobca v rokoch 2016, 2017 a 2018 vyplatil pozostalým po poškodenom vdovský dôchodok spolu vo výške 6.938,08 Eur a sirotské dôchodky spolu vo výške 9.095,52 Eur, t.j. celkovo žalobca vyplatil sumu 16.033,60 Eur.

31. Podľa § 4 ods. 2 písm. a) ZoPZP v znení účinnom do 31.03.2007, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, ako i škody vzniknutej úhradou nákladov zdravotnej starostlivosti, dávok nemocenského poistenia a dávok dôchodkového poistenia. Na účely tohto zákona sa podľa § 2 písm. g) tohto zákona rozumie poškodeným ten, kto utrpel prevádzkou motorového vozidla škodu a má nárok na náhradu škody podľa tohto zákona.

32. Podľa § 4 ods. 1 ZoPZP v znení účinnom od 01.04.2007, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťnej zmluve.

33. Podľa § 4 ods. 2 ZoPZP v znení účinnom od 01.04.2007, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

34. Podľa § 4 ods. 2 ZoPZP v znení účinnom od 01.04.2007, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky nanáhradu

- a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,
- b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci,
- c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 5 písm. a) alebo písm. b), alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poisťné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poisťné plnenie,
- d) ušlého zisku.

35. Podľa § 4 ods. 3 ZoPZP v znení účinnom od 01.04.2007, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil príslušným subjektom uplatnené, preukázané a vyplatené náklady zdravotnej starostlivosti, nemocenské dávky, dávky nemocenského zabezpečenia, úrazové dávky, dávky úrazového zabezpečenia, dôchodkové dávky, dávky výsluhového zabezpečenia a dôchodky starobného dôchodkového sporenia, ak poistený je povinný ich nahradiť týmto subjektom.

36. Podľa § 28c ods. 6 ZoPZP, zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom, v znení účinnom od 01.04.2007, právne vzťahy, vzniknuté z poistenia zodpovednosti pred 01.04.2007, zostávajú nedotknuté.

37. Z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má poistený (v danom prípade žalovaný 1/) právo, aby v prípade poisťnej udalosti poisťiteľ za neho nahradil podľa poisťných podmienok škodu, za ktorú poistený zodpovedá (§ 822 Občianskeho zákonníka). Náhradu škody platí poisťiteľ poškodenému, ktorý utrpel prevádzkou motorového vozidla škodu a má nárok na náhradu škody (podľa ZoPZP). Náhradu škody uhrádza podľa § 15 ods. 1 ZoPZP, v znení do 31.03.2007, poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

38. Poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla, a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 4 ods. 3 ZoPZP v znení do 31.03.2007).

39. Závazok poisťovne nahradiť poškodenému škodu za poisteného je záväzkom voči poistenému, nie voči poškodenému. Vzťah poškodeného a poisťovne nie je vzťahom zodpovednosti za škodu, pretože zodpovednostný vzťah vzniká len medzi poškodeným a tým, kto mu spôsobil škodu (poisťovňa ním nie je). Poisťovňa nie je zodpovedná za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, je však povinná plniť za (zodpovedného) poisteného, ktorý u nej uplatnil právo vyplývajúce mu z poistného vzťahu (aby poisťovňa v prípade poistnej udalosti plnila poškodenému).

40. Z vyššie uvedeného možno potom dospieť k záveru, že žalovaný 2/ je v konaní vecne pasívne legitimovaný. Poisťovňa (žalovaný 2/) je povinná plniť za poisteného (žalovaného 1/). Poistený (žalovaný 1/) má podľa § 4 ods. 2 ZoPZP, účinného do 31.03.2007, z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu dávok dôchodkového poistenia. Medzi regresné nároky, ktoré poisťovateľ je povinný za poisteného nahradiť nepochybne aj podľa ZoPZP účinného do 31.03.2007, patrí dávka dôchodkového poistenia. ZoPZP, účinný od 01.04. 2007, rovnako upravuje nárok na náhradu dôchodkových dávok (§ 4 ods. 3), avšak nezakladá/nerozširuje nárok na náhradu o túto dávku (tzn. dôchodkovú dávku). Náhrada dôchodkových dávok bola právne prípustná aj v ZoPZP v znení do 31.03.2007, aj v znení účinnom od 01.04.2007. Zákonodarca len reagoval na vzniknutý stav ohľadne regresov zdravotných poisťovní a zákonom výslovne upravil právo poisteného, aby poisťovateľ za neho uhradil uplatnené preukázané a vyplatené nároky príslušným subjektom, t. j. subjektom, ktoré tieto dávky vyplácajú.

41. Nakoľko poistná udalosť nastala ku dňu 18.01.2006, poistený má vo vzťahu k poisťovateľovi právo na náhradu dávok dôchodkového poistenia, ktorý nárok vyplýva z ust. § 4 ods. 2 ZoPZP, v znení do 31.3.2007. Žalobca, ktorý preukázateľne vyplatil dávky dôchodkového poistenia v celkovej sume 16.033,60 Eur, ktoré sú v príčinnej súvislosti so škodou, za ktorú zodpovedá poistený, potom dôvodne regresný nárok požaduje od žalovaného 2/, ktorý je v konaní vecne pasívne legitimovaný.

42. Okresný súd správne rozhodol, keď žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 16.033,60 Eur s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

43. S ohľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP vo výroku I., ktorým okresný súd žalovanému 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 16.033,60 Eur s tým, že v rozsahu jeho plnenia zaniká plnenie povinnosti žalovaného 1/, ako vecne správny potvrdil.

44. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovení § 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP, pričom v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% voči žalovanému 2/, ktorý jediný podal odvolanie a v odvolacom konaní nebol úspešný. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnom skončení veci.

45. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2, druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).